

चन्द्रशीतलगात्री सा भवत्यमरवर्णिनी । सुभगा दर्शनीया च पुत्रवत्यपि भाविनी ।
 पौर्णमास्यान्तु सततं प्राप्ते सोमोदयेऽङ्गना । अर्घ्यं दद्यात् सुमनसां साचतं सकुशं तथा ।
 धावकञ्च वलिं कुर्याद्दधिना सह संयुतं । एवं या कुरुते नित्यं सर्वान् कामानवाप्नुयात् ।
 अदृष्ट्वा या तु नाश्रति सूर्यं नारी पतिव्रता । दुर्दिने वाऽथ वा व्यभ्रे सेष्टान् कामानवाप्नुते ।
 काञ्चनं शक्तितो दद्यात् सा विप्राय मनस्विनी । सुभगा दर्शनीया च भवत्यमरवर्णिनी ।
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे पारिजातहरणे पुण्यकविधौ अष्टाविंशदधिकशतोऽध्यायः ॥ १३८ ॥
 ॥ भगवत्युवाच ॥ निर्व्वेष्ट्यं शरीरं यैर्व्रतकैः पुण्यकैरपि । अरुन्धति प्रवक्ष्यामि सहैताभिर्व्वरे शृणु ।
 कृष्णाष्टमीं या क्षपति स्याद्वा मूलफलाशना । ब्राह्मणायैकमशनं सा दत्त्वा भर्तृदेवता ।
 शुक्लवस्त्रा शुभाचारा गुरुदैवतपूजिका । एवं संवत्सरं कृत्वा ततो दद्याद्द्विजातये ।
 गोवालरज्जुखट्वातं चामरञ्च ध्वजं तथा । दक्षिणापूर्व्वमिष्टान्नं शक्त्या वाऽपि शुचिव्रते ।
 जर्म्मिमन्तः स्वरालायाः श्राणिदेशावलम्बिनः । तस्या भवन्ति केशास्तु भक्तिमया हि भर्त्तरि ।
 शिरो निर्व्वेष्टुकामा तु गोमयेन शिरः सती । प्रक्षालयेन्मूलं कृत्वा पयसा श्रीफलेन च ।
 गोमूत्रञ्च सदा प्राशेच्छिरःस्नानञ्च मिश्रयेत् । कृष्णां चतुर्दशीमेतत् कर्त्तव्यं वरवर्णिनि ।
 भवत्यविधवा चैव सुभगा विज्वरा तथा । शिरोरोगैश्च नैवास्याः शरीरमभितप्यते ।
 दर्शनीयं ललाटं या स्त्री काञ्चति शुचिस्मिते । त्रिंशं प्रतिपदं नित्यं सा क्षपेदेकभोजना ।
 पयसा च तथाऽश्रीयाद्यावत्संवत्सरो गतः । ब्राह्मणस्य तथा दद्यात् पट्टं रूप्यमयं शुभं ।
 ललाटं रूपसम्पन्नं तेनाप्नोत्यङ्गना सती । द्वितीयां स्त्री सदा सौम्ये भुवोरिच्छेत् सुरूपतां ।
 अनन्तरोपवासेन शाकभक्ताशना सती । ततः संवत्सरे पूर्णे ब्राह्मणान् खल्लि वाचयेत् ।
 फलैः परिणतैः सौम्ये माषाणां दक्षिणान्वितैः । लवणेन च भद्रन्ते घृतमात्रेण चानघे ।
 भुवौ विधाय सा दद्यान्मृगनाभिभये शुभे । श्रवणौ रूपसम्पन्नाविच्छन्ती स्त्री सुमन्थमे ।
 नक्षत्रे श्रवणे प्राप्ते भुवं भुञ्जीत यावकं । ततः संवत्सरे पूर्णे कर्णौ दद्यद्द्विरण्मयौ ।
 घृते प्रक्षिप्य विप्राय पयसा सहिते शुभे । नासामिच्छेत्तल्ललाटान्तां मन्थनावधिवर्ज्जिनां ।
 तिलगुल्मं सदा सिञ्चेद्यावत् पुष्पेद्भि रचितः । अनन्तरोपवासेन सेक्तयः सलिलैः सदा ।
 तस्मादादाय पुष्पाणि घृते प्रक्षिप्य दापयेत् । खली भवेयमिति या स्त्री काञ्चे रम्यतोद्भवे ।
 अनन्तरं सा भुञ्जीत पयसा वा घृतेन वा । ततः संवत्सरे पूर्णे पद्मपत्राणि पण्डिता ।
 तथैवात्पलपत्राणि न्यसेत् क्षीरे शुचिस्मिते । प्रवमानानि विप्राय ततो दद्यात् सती सति ।
 कृष्णसारसमानाक्षी स्त्री दत्त्वा भवति सा वै । दक्षेदोष्ठौ चारुरूपौ या स्त्री धर्मगुणान्विते ।
 सा मृण्मयेन च पिबेदुदकं वत्सरं सती । अयाचितेन भुञ्जीत नवम्यां धर्मभागिनी ।
 ततः संवत्सरे पूर्णे विद्रुमं दातुमर्हति । तेन विम्वफलाभौष्ठौ स्त्री भवत्येव शोभने ।
 ॥ सुभगा च वपुःपुत्रधनाद्या गोमती तथा । या चारुरूपानिच्छेत् दन्तानमरवर्णिनि ।